

Metody wyceny aktywów i pasywów w ciągu roku obrotowego i na dzień bilansowy oraz ustalania wyniku finansowego

Rozdział 1.

Metody wyceny aktywów i pasywów

Aktywa i pasywa Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) wycenia się według zasad określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2009 r. Nr 152 poz. 1223) oraz ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.), z uwzględnieniem niżej przedstawionych metod i zasad wyceny.

Rozdział 2.

Aktywa trwałe

Za środki trwałe GDDKiA uznaje się rzeczowe aktywa trwałe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby GDDKiA oraz środki trwałe stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w stosunku, do których GDDKiA wykonuje uprawnienia właścicielskie, niezależnie od sposobu ich wykorzystania. Składniki majątkowe spełniające wszystkie kryteria zaliczania do środków trwałych przyjmuje się do ewidencji, dokonując ich podziału na grupy, podgrupy i rodzaje zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317 z późn. zm.).

1. Dla kont środków trwałych prowadzi się w pionie finansowym ewidencję szczegółową umożliwiającą:
 - 1) ustalenie wartości początkowej poszczególnych obiektów inwentarzowych środków trwałych;
 - 2) ustalenie wartości poszczególnych grup rodzajowych środków trwałych określonych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 30 grudnia 1999 r. w sprawie klasyfikacji środków trwałych, tj.:
 - a) gruntów (grupa 0),
 - b) budynków i lokali (grupa 1),
 - c) obiektów inżynierii lądowej i wodnej (grupa 2),
 - d) kotłów i maszyn energetycznych (grupa 3),
 - e) maszyn, urządzeń i aparatów ogólnego zastosowania (grupa 4),
 - f) specjalistycznych maszyn, urządzeń, i aparatów (grupa 5),
 - g) urządzeń technicznych (grupa 6),
 - h) środków transportu (grupa 7),
 - i) narzędzi, przyrządów, ruchomości i wyposażenia (grupa 8),
 - j) inwentarza żywego (grupa 9);
 - 3) ustalenie komórek organizacyjnych, w których znajdują się poszczególne środki trwałe oraz osób odpowiedzialnych za ich stan;
 - 4) obliczenie amortyzacji i umorzenia poszczególnych środków trwałych.
2. Pozostałe środki trwałe to środki trwałe o wartości nie przekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których

odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100% ich wartości w miesiącu oddania do używania.

3. Umarza się jednorazowo i w całości zalicza się w koszty w momencie przyjęcia do eksploatacji:
 - 1) książki i inne zbiory biblioteczne;
 - 2) odzież i umundurowanie;
 - 3) meble i dywany;
 - 4) pozostałe środki trwałe;
 - 5) wartości niematerialne i prawne o wartości nie przekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100 % ich wartości w miesiącu oddania do używania.
4. Wartość początkowa środków trwałych i dotychczas dokonane odpisy umorzeniowe podlegają aktualizacji wyceny zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach, a wyniki aktualizacji są księgowane na fundusz jednostki.
5. Księgi inwentarzowe, z zastrzeżeniem ust. 6, prowadzi się dla pozostałych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych umarzanych w 100%, których wartość przekracza 1500 zł.
6. Bez względu na wartość księgi inwentarzowe prowadzi się dla następujących środków trwałych:
 - 1) meble;
 - 2) maszyny do liczenia i kalkulatory;
 - 3) sprzęt audiowizualny;
 - 4) aparaty fotograficzne;
 - 5) elektronarzędzia;
 - 6) lodówki, odkurzacze;
 - 7) mechaniczny i elektromechaniczny sprzęt do robót drogowych;
 - 8) sprzęt informatyczny.
7. Nowoprzyjęte środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne umarza się i amortyzuje począwszy od następnego miesiąca po miesiącu, w którym przyjęto je do używania.
8. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne umarza się i amortyzuje przy zastosowaniu stawek określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych jednorazowo za okres całego roku w grudniu.
- 9.1. Równoległe do amortyzacji ujmuje się pokrycie amortyzacji w korespondencji ze zmniejszeniem funduszu jednostki (Wn 800/ Ma 761).
- 9.2. Środki trwałe umarzane jednorazowo finansuje się ze środków na wydatki bieżące (nie ujmuje się pokrycia amortyzacji w korespondencji ze zmniejszeniem funduszu jednostki).
- 9.3. W rachunku zysków i strat koszty zakupu środków trwałych niskocennych ujmuje się w pozycji zużycie materiałów.
- 9.4. Nie umarza się gruntów oraz dóbr kultury.
- 9.5. Jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu (przebudowie, rozbudowie, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji), to wartość początkową tych składników powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także

o wydatki na nabycie części składowych i peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 3.500 PLN.

- 9.6. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku obrotowym przekracza 3.500 PLN i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania.
- 9.7. Składniki majątkowe podlegają inwentaryzacji w sposób określony zarządzeniem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, a na terenie Oddziału zarządzeniem Dyrektora Oddziału, dotyczącym inwentaryzacji rocznej.
- 10.1. Inwestycje (środki trwałe w budowie), zgodnie z art. 28 ust.1 pkt 2 ustawy o rachunkowości, wycenia się na dzień bilansowy w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.
- 10.2. Koszty inwestycji obejmują wartość (w cenie nabycia) zużytych składników rzeczowych, wykonanych robót, wartość świadczeń własnych oraz inne koszty dające się zaliczyć do wartości początkowej wytworzonych aktywów trwałych,
w tym również:
- 1) koszty dokumentacji projektowej;
 - 2) koszty usług doradczych;
 - 3) koszty badań geologicznych oraz pomiarów geodezyjnych, przygotowania terenu pod budowę, w tym koszty likwidacji budynków i budowli zlikwidowanych w związku z wykonywaniem nowych inwestycji;
 - 4) koszty nadzoru, doradztwa;
 - 5) koszty arbitrażu;
 - 6) opłaty z tytułu użytkowania gruntów i terenów w okresie budowy;
 - 7) nie podlegający odliczeniu podatek od towarów i usług;
 - 8) naliczone za czas trwania inwestycji różnice kursowe od zaciągniętych zobowiązań, w tym także z tytułu zwłoki w zapłacie;
 - 9) odszkodowania dla osób fizycznych i jednostek gospodarczych, np. za dostarczenie obiektów zastępczych, przesiedlenie z zajętych terenów;
 - 10) opłaty (np. notarialne, sądowe);
 - 11) koszty ubezpieczenia majątkowego środków trwałych w budowie;
 - 12) pozostałe koszty związane z realizacją inwestycji.
- 11.1. Jako środki trwałe w budowie kwalifikowane są głównie nakłady na trwające inwestycje drogowo-mostowe.
- 11.2. Ewidencja szczegółowa do konta 081 jest prowadzona dla poszczególnych zadań inwestycyjnych w sposób:
- 1) zapewniający co najmniej ustalenie kosztów nabycia lub wytworzenia z podziałem na poszczególne rodzaje obiektów inwentarzowych, zadań inwestycyjnych, z wyodrębnieniem odpowiedniego oznaczenia (kodu) księgowego dla wszystkich transakcji związanych z wykorzystaniem środków unijnych;
 - 2) umożliwiający ustalenie źródeł finansowania inwestycji.
- 11.3. Wartość zakończonych inwestycji drogowo-mostowych oraz wykupy gruntów realizowane w ramach regulacji stanów prawnych (poza zadaniami

inwestycyjnymi) odnosi się na zmniejszenie funduszu jednostki (Wn 800/Ma 081, 082)

12. Inwestycje rozpoczęte obejmują również inwestycje realizowane na potrzeby GDDKiA oraz rozliczenie zakupu gotowych środków trwałych.
13. Kary umowne i odszkodowania uzyskane w trakcie realizacji inwestycji stanowią dochody budżetu państwa.

Rozdział 3.

Wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne to nabyte przez GDDKiA, zaliczane do aktywów trwałych, prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na potrzeby GDDKiA.

Są to w szczególności:

- 1) autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje,
- 2) know-how.

Do wartości niematerialnych i prawnych nie zalicza się systemów operacyjnych (np. Windows, Linux), które są niezbędne do uruchomienia środka trwałego w postaci zestawu komputerowego. Wartość tych systemów operacyjnych zwiększa wartość początkową zestawów komputerowych.

1. Wartości niematerialne i prawne wycenia się w dniu przyjęcia do używania oraz na dzień bilansowy według analogicznych zasad jak przewidziane dla środków trwałych.
2. Wartości niematerialne i prawne amortyzuje się przy zastosowaniu stawek określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych.
3. Równoległe do amortyzacji ujmuje się pokrycie amortyzacji w korespondencji ze zmniejszeniem funduszu jednostki.
4. Wartości niematerialne i prawne umarzane jednorazowo finansuje się ze środków na wydatki bieżące (nie ujmuje się pokrycia amortyzacji w korespondencji ze zmniejszeniem funduszu jednostki).
5. Nabyte przez GDDKiA, zaliczone do aktywów trwałych, prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na potrzeby GDDKiA, o niskiej jednostkowej wartości początkowej, tj. nie przekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100 % ich wartości w miesiącu oddania do używania, umarzane są jednorazowo w miesiącu przekazania do używania.
6. Nabyta aktualizacja programu lub modyfikacja przeprowadzona przez osoby trzecie, zależnie od ceny, stanowi samodzielny tytuł wartości niematerialnych i prawnych lub zaliczana jest bezpośrednio w koszty.

Rozdział 4.

Aktywa obrotowe.

1. Zapasy - głównie materiały zużywane do bieżącego utrzymania dróg.

Przyjmuje się następujące metody prowadzenia ewidencji analitycznej rzeczowych aktywów obrotowych:

- 1) zakupione materiały są bezpośrednio po zakupie zaliczane w ciężar właściwego konta kosztów;
 - 2) na koniec roku przeprowadza się inwentaryzację nie zużytych materiałów i wprowadza na stan zapasów korygując koszty o wartość tego stanu pod datą ostatniego dnia danego roku;
 - 3) w następnym roku, nie później niż pod datą ostatniego dnia roku odnosi się odpowiednio w koszty;
 - 4) dopuszcza się możliwość prowadzenia pełnej gospodarki magazynowej.
1. Zapasy - głównie materiały zużywane do bieżącego utrzymania sieci drogowej, tj. zimowego utrzymania dróg, autostrad (dominująca część), bieżącego utrzymania dróg, bieżącego utrzymania mostów
 2. Koszty zakupu podlegają zaliczeniu do kosztów w momencie ich poniesienia i nie zwiększają wartości materiału.
 3. Należności krótkoterminowe ujmuje się w trakcie roku obrotowego w wartości nominalnej. Na ostatni dzień każdego kwartału należności i roszczenia wykazuje się w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny.
 4. Należności realizowane na rzecz innych jednostek ujmuje się jako zobowiązania na rzecz tych jednostek, w tym również opłaty z tytułu zajęcia pasa drogowego, które zasilają Krajowy Fundusz Drogowy (KFD) jako zobowiązanie wobec KFD. Zapłata odsetek od należności realizowanych na rzecz KFD, zwiększa zobowiązania wobec KFD.
 5. Jako należności z tytułu dostaw i usług zalicza się należności od kontrahentów krajowych i zagranicznych z tytułu dochodów własnych. Zapłata odsetek od należności z tytułu dochodów własnych zwiększa przychody z tytułu dochodów własnych.
 - 6.1. Odsetki przypisane a nie zapłacone ujmuje się w księgach rachunkowych pod datą ostatniego dnia kwartału, w wysokości odsetek należnych na koniec kwartału. Kwoty naliczonych (zarachowanych) odsetek zwiększają konto 290 – odpisy aktualizujące należności.
 - 6.2. Odsetki są należne wtedy, kiedy ich naliczenie wynika z zawartej umowy między stronami albo z obowiązujących przepisów prawnych.
 7. Należności nie przekraczających 10,00 PLN nie dochodzi się i najpóźniej na dzień bilansowy przeksięgowuje w pozostałe koszty operacyjne.
 8. Nie nalicza się odsetek wobec kontrahenta, jeżeli nie przekraczają one za kwartał 10,00 PLN.
 9. Odsetki należne od uregulowanych nieterminowo należności, do kwoty nie przekraczającej kosztów upomnienia, ustalonych w wysokości zgodnej z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 listopada 2001 roku w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej (Dz. U. Nr 137 poz. 1543) umarza się.
 10. Wartość należności podlega aktualizacji z uwzględnieniem stopnia prawdopodobieństwa ich zapłaty na zasadzie dokonania odpisów aktualizujących ich wartość w następujących przypadkach:

- 1) posiadania należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub upadłości – do wysokości nie objętych skuteczną gwarancją lub innym zabezpieczeniem – zgłoszonych likwidatorowi lub sędziemu komisarzowi w postępowaniu upadłościowym;
 - 2) posiadania należności od dłużników, w stosunku do których oddalony został wniosek o ogłoszenie upadłości a majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego w pełnej wysokości należności;
 - 3) dysponowania należnościami kwestionowanymi przez dłużników lub gdy dłużnicy zalegają z ich zapłatą, natomiast ocena sytuacji majątkowej i finansowej danego dłużnika wskazuje, że ściągnięcie należności w kwocie umownej nie jest możliwe, w wysokości nie pokrytej skuteczną gwarancją lub innym zabezpieczeniem spłaty należności;
 - 4) posiadania należności przeterminowanych (o okresie przeterminowania powyżej 6 miesięcy) lub nie przeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa ich nieściągalności, w wysokości 50% wartości należności, jeżeli nie wystąpią przesłanki do innego wiarygodnego oszacowania kwoty odpisów;
 - 5) posiadania należności przeterminowanych (o okresie przeterminowania powyżej 12 miesięcy) – w wysokości 100% wartości należności.
11. Odpisów aktualizujących wartość należności dokonuje się zgodnie z przepisami o rachunkowości, nie później niż na dzień bilansowy, z zastrzeżeniem rozchodów budżetu, które zalicza się do wyników na pozostałych operacjach niekasowych. W pozostałych przypadkach wartość utworzonych odpisów aktualizujących księguje się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych.
12. Ustanie przyczyny powodującej uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego wartość należności powoduje zmniejszenie lub rozwiązanie odpisu aktualizacyjnego oraz związane z tym księgowanie po przeciwnych stronach kont rozrachunkowych na których ujęto obciążenie z tytułu utworzenia odpisu lub zwiększenie pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.
13. Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają uprzednio dokonane odpisy aktualizujące ich wartość, natomiast w przypadkach gdy nie wystąpiła uprzednia ich aktualizacja lub dokonano jej w niepełnej wysokości, należności te zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub finansowych lub obciążają zobowiązania, na rzecz których były realizowane.
14. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, nadpłaty zaliczane są na inne wymagalne należności przypadające od tego samego dłużnika, a w razie braku takich należności – podlegają zwrotowi.
15. Środki pieniężne obejmują gotówkę w kasie i środki zgromadzone na rachunkach bankowych.
16. Aktywa pieniężne (środki pieniężne) wycenia się w wartości nominalnej.
17. Innymi środkami pieniężnymi są łatwo spieniężalne ekwiwalenty środków pieniężnych, o nieznacznym ryzyku utraty wartości, płatne w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia bilansowego. Do pozycji tej zalicza się:
- 1) чеки i weksle obce, jeżeli jednak zostały z uwagi na brak pokrycia do dnia sporządzenia zwrócone wystawcom, zalicza się je do właściwej pozycji należności;

- 2) środki pieniężne w drodze - środki między kasą a rachunkiem bankowym lub między różnymi rachunkami jednostki.

18. Inne środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej. Dyskonto uzyskane w przypadku czeków i weksli ujmuje się jako przychód w momencie otrzymania dokumentów.

Rozdział 5. Rozliczenia międzyokresowe

1. Rozliczenia międzyokresowe obejmują tę część kosztów poniesionych w okresie sprawozdawczym, która dotyczy działalności przyszłych okresów i wobec tego nie powinna wpływać na wynik finansowy bieżącego okresu.
2. W odstępstwie od zasady współmierności: prenumeraty, ubezpieczenia majątkowe opłacone z góry nie podlegają rozliczeniu w czasie za pośrednictwem rozliczeń międzyokresowych kosztów. Obciążają one koszty miesiąca, w którym zostały poniesione. Faktury za usługi telekomunikacyjne, zakup energii, wody, gazu wystawione w styczniu roku następnego, dokumentujące koszty tych usług obejmujące część grudnia roku poprzedniego, a także styczeń roku następnego, co do zasady powinny być przypisane do miesiąca, którego dotyczą. Zważywszy jednak na zasadę istotności, ponieważ koszty takich usług nie wywierają istotnego ujemnego wpływu na rzetelne jasne przedstawienie sytuacji majątkowej i finansowej oraz wynik finansowy jednostki - GDDKiA stosuje uproszczenia (uwzględniając art. 4 ust.4 ustawy o rachunkowości) i księguje je bezpośrednio w koszty, stosując ten sposób ewidencji w sposób ciągły, w miesiącu otrzymania faktury.

Rozdział 6. Fundusze własne oraz pozostałe aktywa i pasywa

1. Fundusz jednostki obejmuje równowartość majątku trwałego i obrotowego GDDKiA i występujących w tym zakresie zmian.
2. Fundusze własne oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się w wartości nominalnej.

Rozdział 7. Zobowiązania.

1. Zobowiązania, zgodnie z art. 28 ustawy o rachunkowości, ujmuje się w księgach rachunkowych według wartości nominalnej.
2. Zobowiązania na dzień bilansowy wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty.
3. Zobowiązania, które w ciągu roku obrotowego uległy przedawnieniu lub umorzeniu na dzień bilansowy zalicza się do pozostałych przychodów operacyjnych lub odpowiednio do przychodów finansowych a zobowiązania związane z nierozliczoną działalnością inwestycyjną na zmniejszenie kosztów środków trwałych w budowie.
4. Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych tworzony jest odrębnie w Centrali i każdym z Oddziałów GDDKiA.

Rozdział 8.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów

1. Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane z zachowaniem zasady ostrożności obejmują w szczególności:
 - 1) równowartość otrzymanych od odbiorców lub należnych środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w przyszłych okresach sprawozdawczych;
 - 2) wartość wynikającą z faktur VAT wystawionych na otrzymane od odbiorców zaliczki i przedpłaty.
2. Rozliczenia międzyokresowe przychodów wycenia się w kwocie nominalnej. Przychody przyszłych okresów rozlicza się poprzez zaliczenie do przychodów ze sprzedaży w okresie, w którym zrealizowano zapłacone świadczenie.

Rozdział 9.

Transakcje w walucie obcej i wycena pozycji wyrażonych w walutach obcych.

- 1.1. Należności i zobowiązania oraz inne składniki aktywów i pasywów, wyrażone w walutach obcych, wycenia się na dzień bilansowy wg. zasad obowiązujących zgodnie z art. 30. ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości, po obowiązującym na ten dzień kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.
- 1.2. Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia (zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy o rachunkowości) – o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków nie podlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie:
 - 1) faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań;
 - 2) średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt 1), a także w przypadku pozostałych operacji.
2. Uregulowania, o których mowa w ust. 1.1. i 1.2., dotyczą również wyceny operacji gospodarczych na walutowych rachunkach bankowych.
3. Jeżeli aktywa i pasywa są wyrażone w walutach, dla których Narodowy Bank Polski nie ogłasza kursu, to kurs tych walut określa się w relacji do wskazanej przez jednostkę waluty odniesienia, której kurs jest ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.
4. Różnice kursowe powstałe przy zapłacie należności i zobowiązań w walutach obcych, jak również sprzedaży walut, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach - do kosztu wytworzenia produktów lub ceny nabycia towarów, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych rozlicza się na koniec każdego miesiąca, z wyjątkiem należności i zobowiązań dotyczących przejazdów nienormalnych, które rozlicza się nie później niż na koniec każdego kwartału.

5. Różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań oraz innych składników aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych ujmuje się w korespondencji z kontem zespołu 7* lub 081*. W I kwartale następnego roku obrotowego, księgowania dotyczące różnic kursowych z wyceny podlegają wystornowaniu (kolejna wycena odnosi się do kursów historycznych).
6. W przypadku posiadania kilku rachunków walutowych, prowadzonych przez różne banki, wyceny zgromadzonych na tych rachunkach walut obcych dokonuje się na koniec każdego miesiąca po obowiązującym na ten dzień średnim kursie, ustalonym dla danej waluty przez NBP.
7. Rozchód walut obcych, z walutowego rachunku bankowego (środki pomocowe plus odsetki) wycenia się stosując art. 35 ust. 8 ustawy o rachunkowości, tzw. kurs historyczny, tzn. według kursów przeciętnych, ustalonych w wysokości średniej ważonej kursów. W przypadku zapłaty zobowiązań w walutach obcych; przy takiej metodzie wyceny rozchodu walut z rachunku walutowego w ogóle nie ustala się różnic kursowych na rachunku walutowym, tylko na rozrachunkach.
8. W przypadku podpisania porozumienia w zakresie realizacji zadań współfinansowanych ze środków pomocowych, dopuszcza się stosowanie wyceny walut określonej w podpisanym porozumieniu.

Rozdział 10.

Dochody i wydatki

1. Dochody i wydatki ujmuje się w terminie ich zapłaty, niezależnie od rocznego budżetu, którego dotyczą.
2. Przychody i koszty podlegają zarachowaniu na kontach zespołu 7 i 4 oraz odpowiednich kontach rozrachunkowych odzwierciedlając w księgach wszystkie etapy rozliczeń poprzedzające płatność dochodów i wydatków. W zakresie wydatków i kosztów – ujmuje się na odpowiednich kontach także zaangażowanie środków.
3. Wydatkiem budżetowym jest każda kwota pobrana z rachunku bieżącego GDDKiA z tytułu finansowania zadań ujętych w jej planie wydatków.
4. Dochodem budżetowym są wpływy uzyskane przez GDDKiA z tytułu wpłat podlegających zarachowaniu na dochody budżetu państwa.
5. Przy dokonywaniu wydatków budżetowych i gromadzeniu dochodów budżetowych obowiązują zasady wskazane w:
 - 1) art. 162 oraz 164 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych;
 - 2) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 roku w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa;
 - 3) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 roku w sprawie gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych oraz trybu postępowania przy przekształcaniu w inną formę organizacyjno- prawną.
6. Przeksięgowania z kont 222 i 223 dokonuje się raz w roku na podstawie rocznego sprawozdania budżetowego.

Rozdział 11.

Dochody własne GDDKiA

1. Dochody uzyskane są:
 - 1) - z opłat za udostępnianie dokumentacji przetargowej;
 - 2) ze spadków, zapisów i darowizn w postaci pieniężnej na rzecz GDDKiA;
 - 3) z odszkodowań i wpłat za utracone lub uszkodzone mienie będące w zarządzie bądź użytkowaniu GDDKiA;
 - 4) ze sprzedaży zapasów mobilizacyjnych, i są gromadzone na wydzielonym rachunku dochodów własnych.
2. Na wydzielonym rachunku dochodów własnych są gromadzone także dochody uzyskiwane z działalności wykraczającej poza zakres działalności podstawowej, określonej w statucie GDDKiA, wymienione w art. 22 ust 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r.
3. Źródła dochodów własnych, ich przeznaczenie oraz zasady wpłat do budżetu państwa nadwyżki dochodów własnych określa art. 22 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r.
3. 4. Zarachowanie przychodów (dochodów własnych) ujmuje się na kontach zespołu 7 (opisanego w Załączniku nr 4 do przedmiotowego Zarządzenia) w korespondencji z odpowiednim kontem rozrachunkowym.
5. Dochody własne GDDKiA wraz z odsetkami są przeznaczone na:
 - 1) sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z uzyskiwaniem tych dochodów z tytułów wymienionych w art. 22 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r.;
 - 2) cele wskazane przez darczyńcę;
 - 3) remont lub odtworzenie mienia w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r.
6. Do budżetu państwa odprowadza się ustaloną na dzień 31 grudnia nadwyżkę dochodów własnych, uzyskanych ze źródeł, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i w ust. 2 pkt 1 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 r., przekraczającą 1/6 planowanych na dany rok budżetowy wydatków finansowanych z dochodów własnych, z zastrzeżeniem ust. 8a tej ustawy.
7. Rachunek dochodów własnych funkcjonuje do 31 grudnia 2010 r. Pozostałe niewykorzystane środki przeznacza się do wykorzystania na cele dotychczasowe w terminie do dnia 30 czerwca 2011 r.

Rozdział 12.

Podział kosztów działalności operacyjnej z punktu widzenia rachunkowości

Art. 3 ust. 1 pkt 31 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2009 r. Nr 152 poz. 1223) definiuje koszty, jako uprawdopodobnione zmniejszenia w okresie sprawozdawczym korzyści ekonomicznych, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zmniejszenia wartości aktywów, albo zwiększenia wartości zobowiązań i rezerw, które doprowadzą do zmniejszenia kapitału własnego lub zwiększenia jego niedoboru w inny sposób niż wycofanie środków przez właścicieli lub udziałowców.

1. W GDDKiA ewidencja kosztów działalności operacyjnej prowadzona jest na kontach zespołu 4 - "Koszty według rodzajów" (opisanego w Załączniku nr 4 do przedmiotowego Zarządzenia) bez zastosowania konta 490, jednocześnie w podziałkach klasyfikacji budżetowej.
2. Podział ze względu na rodzaje kosztów na kontach zespołu 4 (opisanego w Załączniku nr 4 do przedmiotowego Zarządzenia) obejmuje zakres dostosowany do potrzeb jednostki oraz zasad wynikających z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2006 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych.

Rozdział 13.

Ustalanie wyniku finansowego.

1. Wynik finansowy GDDKiA ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat na koncie 860 „Straty i zyski nadzwyczajne oraz wynik finansowy”.
2. Wynik finansowy netto obejmuje:
 - 1) wynik ze sprzedaży;
 - 2) wynik z działalności operacyjnej;
 - 3) wynik z operacji finansowych;
 - 4) wynik zdarzeń nadzwyczajnych.
3. Rachunek zysków i strat GDDKiA (wariant porównawczy) sporządzany jest wg wzoru stanowiącego Załącznik Nr 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2006 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 142, poz. 1020).